

(อ.ม.๔๙)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๗/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. ๖/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิรัยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกา

วันที่ ๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายบรรเจิด กองสังข์	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ด่าง ตำแหน่งทางการเมือง	ลงวันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๑๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ด่างตำแหน่งทางการเมือง
จะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง<sup>ทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา
หนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าพล (วาระที่ ๑) อำเภอเมืองเพชรบูรณ์</sup>

(อ.ม.๔๒)

- ๑ -

จังหวัดเพชรบูรณ์ ขอให้ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการเมือง หรือดำเนินการใดในพระครุพยากรณ์เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ กับให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาเฉพาะกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้วข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าพล(วาระที่๑) อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมาวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๑) โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเพชรบูรณ์ ๑ บัญชี วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๑) โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเพชรบูรณ์ ๑ บัญชี และหนี้กู้ยืมกองทุนหมู่บ้านปั่นป่วง ๑ รายการ ของผู้ถูกกล่าวหา และวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณี

(อ.ม.๔๗)

- ๓ -

พันจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี (วาระที่ ๑) โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเพชรบูรณ์ และบัญชีธนาคารออมสิน สาขาตลาดท่าพล และหนี้กู้ยืมกองทุนหมู่บ้านปั่ม่วง ๑ รายการ และที่ดิน ๑ แปลง ของคู่สมรส

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า เมื่อคดีขาดอายุความทางอาญาจะนำมาตรการบังคับทางการเมืองมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่าการห้ามดำเนินการบังคับทางการเมืองหรือดำเนินการเมืองได้ในพระราชกรณียกิจที่เป็นสาธารณะ ๑๕๘๐ มุ่งเน้นมาตรการบังคับทางการเมืองเป็นหลัก เป็นมาตรการพิเศษแยกจากมาตรการทางอาญา จึงมิใช่เป็นเพียงโทษอุปรณ์หรือโทษข้างเคียงของโทษทางอาญา และโทษทางการเมืองไม่ใช่การลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙ กรณีจึงไม่อาจนำเอาบทบัญญัติเรื่องอายุความมาใช้บังคับกับมาตรการทางการเมืองได้ คดีของผู้ร้องจึงไม่มีอายุความ ขอให้กลับคำวินิจฉัยและบังคับใช้มาตรการทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ นั้น เห็นว่า การห้ามมิให้ดำเนินการบังคับทางการเมืองหรือดำเนินการเมืองได้ในพระราชกรณียกิจที่เป็นสาธารณะ ๑๕๘๐ ซึ่งผู้ร้องอุทธรณ์ขอให้นำมาบังคับแก่คดีนี้ ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในการแสดงออกในฐานะพลเมืองของรัฐอันสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา โดยศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อเป็นกรณีที่ศาลได้วินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้นั้นจะไม่ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วย

(อ.ม.๔๗)

- ๔ -

ข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบซึ่งเป็นความผิดอาญา จึงเห็นได้โดยชัด แจ้งว่าโทษทางอาญาและมาตรการบังคับทางการเมืองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นผลจากการวินิจฉัย พฤติกรรมหรือการกระทำในคราวเดียวกันที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ และเห็นได้ว่ากฎหมายมิได้มี วัตถุประสงค์จะให้มาตราการบังคับทางการเมืองนี้เป็นมาตราการหลักที่แยกจากโทษทางอาญาตามที่ ผู้ร้องกล่าวอ้างแต่อย่างใด ทั้งหากจะถือว่ามาตราการบังคับทางการเมืองไม่มีอายุความดังที่ผู้ร้อง อุทธรณ์แล้ว ก็อาจจะทำให้ระยะเวลาล่วงเลยไปจนยกที่จะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความผิดได้ตรง ต่อความเป็นจริง อีกทั้งการจำกัดสิทธิ์ดังกล่าวเป็นมาตรการเชิงป้องกันการทุจริตจึงต้องบังคับโดยเร็ว มิฉะนั้นหากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนั้นไปเกินกว่าห้าปีแล้ว การที่จะบังคับมาตรการจำกัดสิทธิ์ ทางการเมืองด้วยการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุฑาราช เมื่อเป็นเวลา ห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ย่อมเป็นอันไร้ผลโดยสิ้นเชิง ซึ่งไม่ใช่ เจตนาرمณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย ดังนี้ มาตราการจำกัดสิทธิ์ทางการเมืองดังกล่าวแม้มิใช้โทษตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙ ก็ย่อมต้องอยู่ภายใต้หลักที่ว่าไปของคดีอาญารวมถึงอยู่ในบังคับ อายุความทางอาญา แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะให้การรับสารภาพ แต่เมื่อคดีส่วนอาญาศาลวินิจฉัยว่าขาดอายุ ความ โดยไม่มีการวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามคำร้อง การที่ผู้ร้องขอให้ศาลม ใช้มาตราการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ แก่ผู้ถูกกล่าวหาຍ่อมเป็นการขอให้ศาลมวินิจฉัย พฤติกรรมหรือการกระทำอันเดียวกันกับที่ต้องนำมามีวินิจฉัยในส่วนความรับผิดในทางอาญาที่ขาด อายุความซึ่งสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปแล้ว จึงไม่อาจนำมาตราการบังคับทางการเมืองมาใช้

(อ.ม.๔๒)

- ๕ -

บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายก
คำร้องมานั้นองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน./

นายพศวัจน์ กนกนาກ

นางนุจринทร์ จันทรพรายศรี

นายจักษ์ชัย เยพิทักษ์

นายแรงรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์

นายเกียรติพงศ์ อมาตยกุล

นายวงศ์พร จิระภา

นายพันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง

นายสุรทิน สาเร่อง

นายสิทธิชัย ใจสวัสดิ์ไพศาล

